

Aranszájú Szent Jánosnak tulajdonított homília

Jézus templomi bemutatásáról

Ha teljes mértékben vitathatatlan volna az igazság az embereknek, értéktelen lenne a kegyesség, de az ellentmondás lehetősége az igazság választásának próbáját jelenti. Ellene mondanak a jelnek, mert hogyan próbáltattak volna meg a vértanúk az üldözésekben, hogyan küzdöttek volna az állhatatosság révén győztesnek bizonyulván? Lásd, micsoda haszna van az ellene mondásnak! Mert nem csak —úgymond— egyszerűen hívőkké tette őket, hanem vértanúkká, el a kínzásokig és a halálig, bizonyosságát adva a Krisztus kegyelmének saját állhatatosságuk révén. Mikor tehát Simeon ezt mondja: *ez vettetett elestére sokaknak és feltámadására az Izráelben, és jelül, melynek ellene mondanak*, meg kell értenünk, hogy nem elbuktat, és a feltámadást sem kényszeríti, hanem ott áll elestére azoknak, akik a megütközés kövében megütköznek, és feltámadására azoknak, akik önszántukból hisznek, mert ott áll, miként ezt mondhatná valaki: felkelt a világosság, hogy az egészségesek lássanak, a gyengeszeműek pedig inkább meneküljenek a fény ragyogásától. Hogyan esnének el azok, akik méltók az ellentmondásra, s hogyan támadnának fel a szándékuk szerint jó reménnyel bírók, ha a jelnek nem lehet ellentmondani? Hogy mondja Simeon? *Jelül, melynek ellene mondanak*. Hogy ne legyen idegen a hívőktől az ellentmondás. Mert ha az isteni igazságnak ellene mondanak, nyilvánvaló, hogy Isten engedte meg, mert senki sem lenne képes ellentmondani, ha Isten nem engedi. De szükséges ez a lehetőség, hogy a gondolatok nyilvánvalókká legyenek. Mert lesz idő, mikor nem lesz többé ellentmondás, mert mikor a jel előragyog a mennyből, akkor *minden térd meghajol, mennyieiké, földieké és föld alatt valóké, és minden nyelv vallja, hogy Krisztus Úr, az Atya Isten dicsőségére*. Mert amíg a jel maga éppen csak sejlik, és csak jel, és akit jelez, sehol sem látható, ellene mondanak a jelnek, de miután az, akit jelzett, az ő második eljövételében megjelenik, többé senki sem mer ellentmondani a jelnek, mivel a jelzett nyilvánvaló istenségében lesz jelen az ellentmondók ellenében. Akkor a jelet elfogadók megdicsőülnek azáltal, akiről a jel tanúskodott, a jelnek ellentmondók pedig megítéltetnek a nyilvánvaló által, és akkor lesz vége az ellene mondásnak, vége a tévelygésnek, vége a kétségnek, vége a hitetlenségnek, s kezdete a jutalmaknak és a koronáknak, amelyekből részesedjünk a mi Urunk Jézus Krisztusban, akinek dicsőség és erő mindörökkön örökké, Ámen.

(Ford. Hanula Gergely)